

EDINOST
 Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob torkih, četrtekih in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerna pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jedinstveno f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri meseca . . . 8.— : : : 1.50 za pol leta . . . 6.— : : : 1.50 za vse leta . . . 12.— : : : 1.50 Naročnina je plačevati naprej na naravnem brož prileženja naročnina se uprava ne izira.
 Posamezne številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 20 avt., izven Trsta po 25 avt.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

P edinost je moč!

Častitim našim gg. naročnikom!

Vsem onim gg. naročnikom, kateri ne poravnajo zastano naročnino do 1. decembra t. l., ustavimo list brezpogojno.

Uprava "Edinosti".

Dan zadoščenja.

Meseca marca leta 1897. so bili precej viharni časi po naši okolici. Imeli smo državnozborske in deželnozborke volitve. Volitve denašajo vsikdar nekaj več življenja med ljudstvo. To tiče že v naravi stvari. Najleneje in okorne naravi postajajo živahnejše in agilnejše. Vse je razburjeno, razdražljivo in občutljivo. Tako je, kaker da bi bil že vzduh sam napolnjen elektriciteto. Seveda ni povsod jednak. Tudi v tem pogledu velja znani pregor: Altri paesi, altri costumi! Po nekod se le prepričajo in kriče, drugod se tepejo in si razbijajo glave. Na Ogerskem n. pr. niti ne bi vedeli, da je volitev, ako ni nekoliko krvavih in razkrojenih glav. Mrtvec na volišču, to je nekaj, česar skoro ne bi mogli pogrešati na Ogerskem. Ker pa je že tako, da slabí vzgledi kvarijo dobre in lepe običaje, jele so se take stvari dogajati tudi med sosedji vitežkim Madjarom, v deželi naših bratov Hrvatov. Tudi tam je tekla letos kri, tudi tam je letos mnogokdo pustil na volišču svojo osebno — svobodo.

Toda povrnamo se v tržaški okolici! Tudi mi smo imeli letos volitve. Mi nismo tako hudi. V nas ni bila navada do sedaj, da bi mogočno vskipevale strasti o volitvah. Naš okoličan je bolj bladne hrvi. Tu pa tam kakov spopadek na kakem shodu, tu pa tam kakov prepirček med narodnjakom in cikorjašem, tu pa tam vsklikov "Živelj Slovenci" in "Živio Nabergoj!" ali pa "Eviva Maurener e m.... per Nabergoj!" to je bil približno ves inventar načinov, katerimi so izražali naši okoličani svojo zavest, da so volitve. Letos pa je bilo vendar nekoliko huja. To je bilo onega usodnega dne, ko je naša okolica ostala — brez zastopnika.

Istega večera je mnogo okoličanov prišlo v navskrije z zakoni. Zagrešilo se je raznih zlečinov ali prestopkov, storjenih s tem: da se je nevarne grozilo onim, o katerih so slutili, da se pripomogli do nevarskega izida volitev, da so pomagali dvigati roko, ki je potem tolj težko pala na naše okoličane, da je ves narod slovenski občutil ta silni udarec; da se je tu pa tam poškodovalo kaj tujega blaga, in da se se zbiral in razgrajali po ulicah.

Takrat je bil po koncu ves nam sovražni svet, da je opozarjal svet na eurovost okoličanov, da se je zgražal na nasilnosti Slovencev zplok in da je dokazeval, kako potrebno je, da ima italijanski kulturni živelj gospodstvo v deželi v svojih rokah in da brzda grozovite slovenske vandale; uverjalo se je takrat v vseh mogočih napevih in modulacijah, da tako barbarstvo ne bi bilo mogoče nikjer drugje na svetu ter da je smatrati okoličane izven kroga onih, ki so bili pristopni evropski kulturi in civilizaciji. Takrat so se v nasprotnem taboru izrekale najstrožje obsodbe na naših okoličanih in so nasprotna glasila pozivala ne le sodišča, ampak tudi politično upravo, da dajo občutiti "vandalom" vso ostrino strogosti. Nasprotinci so kovali svoj strankarski kapital iz

najtendencijoznejih opisovanj in falzifikovanj resničnih dogodkov, katera opisovanja pa so kovali le oni sami v svoji delavnici lati in denunciacije.

Nas je bolelo takrat v dušo in krvavelo nam je srce, ko smo videli in vedeli, kako je prišlo do onih žalostnih dogodkov. Loyalno smo pripoznali, kar se je dogodilo in ničesar nismo tajili. Toda vrnjeno je bilo naše bitstvo, ogorčena so bila naša častva vsled tolike zlobnosti, brezsrečnosti nasprotnikov. Mi, ki smo poznali motive, ki so dovedli okoličane do enih nesrečnih činov, mi, ki smo videli, kako je vzplapolalo v duši tega ljudstva vsled nečavenih dogodkov na dan tiste nesrečne volitve, mi, ki smo vedeli, kako krivico delajo nasprotniki temu ubogemu ljudstvu: nijedne besede nismo napisali, katero bi bilo možno umeti tako, kakor da hočemo odebravati one dogodke, marveč obžalovali smo jih odkrito — mnogi naših so menili, da celo preodkrito —, ali gausili so se nam h in avei v nasprotnem taboru, ki so hlastno pobirali kamenje in je metali na to naše zvesto ljudstvo.

Trpeli smo, ko so tako valjali po blatu ime naših okoličanov. A imeli smo vendar tolazbo ene žalostne dni. Tolazba naša pa je bila v trdnvi veri, da pride dan zadoščenja našim okoličanom! Da pride dan, ko prinese dokaz, da se tudi drugod, in morda tudi med omikanim življem nemškim, morejo razvneti strasti vsled političkih dogodkov, in da moreta strast in fanatizem tudi drugod doprinašti činov, s katerimi se omi dogodki v okolici niti primerjati ne dajo, kar se dostajenjih oblike: njih krutosti in gausobo.

Sedaj je prišel tak dan zadoščenja; žalostnega zadoščenja sicer, kakoršnega si nismo želeli — ker je to dan sramote za našo ukupno domovino, za našo Avstrijo —, ali vendar dan zadoščenja za naše okoličane.

Kaj se dogodki, ki so se vršili meseca marca po naši okolici, ako jih primerjamo z dogodki teh daj v našem avstrijskem parlamentu?

Kaka razlika to, ako pomislimo na kraj, kjer so se godili ti in oni izgredi! In ako pomislimo na stopinjo omike in na socijalno stališče onih, ki so uprizanjali izgredi!

Tu je bila množica na ulici ali v krčmi, tam so bili izvoljeni, čret naroda v onih vseh dvoranah, kjer se kroje zakoni! Kolika razlika!

Kako lepo, kako plastično je opisal genijalni Maupassant možnost, da se sposablia najbolj olikani človek, kadar so se razvnele množice.

Koliko laguje se pa sposablia prirost človek! Kadar so se vnele strasti v množici, tedaj pozablja pojedinec, da je človek, ter postaja le del množice in pokoriti se mora volji množice. Splošna nevolja in razdraženost ga je vrgla izven njegovega značaja in njegova uravi; zgubil je svojo lastno voljo in udati se je moral groznamu nagonu vse množice. Volja množice je grozna moralna moč, ki ga tišči k sebi nepremagljivo silo. Mož, ki sam na sebi ne bi pohobil niti črvička, postaja razkačen, kadar je razkačena množica. Iz kratka: v vremenu množice se zgubila osebnost posameznika in isti postaja le del velike osebe — množice!

Kdor hoče torej pravično soditi take dogodke, kakoršni so bili oni po okolici v mesecu mare, mora poštovati ta psihološki moment. Kdor je hotel prav soditi te dogodke, moral je poštovati duševno razpoloženje okoličanov onega nesrečnega dne; moral si je predočiti, kar in kako je vrvelo

Oglesi se računa po tarifu v pettu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prestor, kolikor obsegava navadnih vrednosti. Poslane, osmrtnice in javne izkaze, so mudi oglasi itd. se računa po pogodbi.

Vsi dopisi naj so posiljajo uredništvo ulica Caserma št. 18. Vsake pismo mora biti frankovano, kar nefrankovana se sprašujejo. Rekopi si ne vradijo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravnost ulica Molino plese hüt. 2, II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati leco Trst. Odprtia reklama vsega je prava poština.

po duši slehernega zavednega okoličana! In ako je storil tako, potem je tudi umel, da je bilo one dni čutstvovanje po okolici kakor sod napolnjen strelivom; trebalo je le malo iskrice in eksplozija je bila tu. In koliko je bilo takih iskrice one dni! Iskrice v hrupnih demonstracijah nasprotovikov, v zasmehovanjih od strani njih organov v okolici in tu pa tam v nečuveni brezaktivnosti onih, ki naj bi skrbeli za mir in red, pa so še vnemali, mesto da bi bili mirili duhove.

Tako je prišlo, da se je vrgel v vrtine mnogokateri okoličan, ki je sicer najkrotkeja in najblažja duša na svetu! Ogenj v srcu in dreznanje od zunaj! Ali se je čuditi potem, daje vzplapol plamen? Dotičniki so prejeli svojo kazeno, o tem se ne da govoriti dalje. Pravici se je moral zadoščiti. Toda vprašati moramo slehernega, ki je dobre volje in mu ni slepo sovražstvo zatemnilo veda in srca: ali je smeti vse te nerečenje — kakor so to delali naši nasprotniki — radi tega označati kakor vandale in tolovaje, za katere je le jedno vodilne sredstvo — veriga?

Na to vprašanje so nam odgovorili dogodki v avstrijskem parlamentu. Ako poštovamo kraj, kjer so se godili ti dogodki; ako poštovamo ljudi, ki so jih uprizanjali; in ako poštovamo njih pomembnost pred svetom, in sramoto, ki jo všečejo kakor posledico za sebej — in ako pomislimo še posebno na kvalifikacijo teh činov, ako pomislimo, da so akademično izobraženi ljudje pred očmi vse Evrope gazili v blato najvišo autoriteto na onem kraju, kjer so se vršili dogodki, ako pomislimo, da so se akademično izobraženi ljudje metali po tleh, da so res po vandalski poškodovali taje blago; ako pomislimo, da je akademično izobražen človek, učitelj prava in vzgojevatelj mladine, z ednim nožem spravljal v nevarnost življenje svojega bližnjega; ako pomislimo, da so izobraženi ljudje in sinovi velikega kulturnega naroda grozili svojim drugačem mislečim tovarišem: Postreljam vas kakor pse! — ako pomislimo na ta evropski škandal, na to razgrajanje v parlamentu, in ako pomislimo slednjic, da vsem tem dejanjem ni bila gonilna moč kako plemenite čutstvovanje, marveč plemenski fanatizem, zdivjana narodna besnost, nagni tiranstva — ako pomislimo na vse to, in primerjamo vse z dogodki v okolici, ako poštovamo vse okolnosti od tu in tam, potem moramo priznati, da so bili dogodki v okolici razmerno le igrača, da je bil naš okoličan kavalir v primeri s pretepači v parlamentu in da ni bil nikak vandal, katerega treba držati na uzdi.

Po vsej pravici pravimo torej: ako primerjamo vse in poštovamo vse okolnosti, potem snemo zatrdiri, da so sedanjci dogodki v parlamentu najlepše zadoščenje okoličanom za vse ljute žaljenja njih časti in imena radi dogodkov v mesecu marcu!

Političke vesti.

V TRSTU, dne 27. novembra 1897.

Državni zbor. Živila revolucija! V znamenju tega vsklik se je vršila včerajšnja seja zbornice poslancev. Živila revolucija! sta klicala Wolf in Schönerer! Ti pretepači in razgrajali so pritirali do skrajnega: predsednik, ki uživa neomejeno spoštovanje po vseh parlamentih sveta, predsednik je moral bežati iz dvorane, socialisti so zaseli sedeže predsedništva in policija je prišla v dvorano.

Policijstv v avstrijskem parlamentu. V tem momentu je izraženo vse delo razjedajoče moči enih, ki se bore proti naravnemu odnošenju države, ki hoté uvestiti nekaj, kar ni možno v tej državi.

Pred vhodom in na hodnikih so stali redarji. Predsedništvo je ukrealo tako, ker so je pončili dogodki iz zadnjih dni, da sedanja opozicija je zmožna k vsemu! In da se je odljudi, ki vikte z moži in groze z revolverji, batl — vsega. Ves vzduh parlamenta je nasičen razdražljivostjo.

Galerije so bile natlačene. Ni čude, saj dela sedaj naš parlament v senzaciji. In seznanje ljubi sedanjih življenja trudni, preživel rod. Treba nečesa kar mu šegeta živce, kar mu — če tudi umetno in na škodljiv način — elektrizuje lemende.

Kakor smo sporotili med najnovejimi vestmi današnjega zjutranjega izdanja, prišel je predsednik Abrahamovič v zbornico ob 11. uri 15 minut predpoludne.

Kakor bi trenil skočili so socialisti po koncu, leteli so pred stolice ministrov, in karaj je Abrahamovič zasel svoje mesto, zagnali so hurenki krik. Povzdignenimi rokami so igrozili predsednika: Lopov, malopridruži! In potem je jela divjati vse levica in zasramovali predsednika. Bled kakor zid je gledal Abrahamovič na ta prizor furij človeške strasti.

In potem sta socialisti Berner in Resel storačila veliko delo v blagor delavcev: skočila sta čez stole ministrov, preskočila mizo poročevalcev in se zagnala proti sedežu predsednika. Pograbila sta vse listine in spise na mizi, trgala iste in metala po tleh tja po dvorani. Misliš si morete, kako je bilo predsedniku pri srca, ko je moral gledati take vandalske čine! Toda v isti hip so se dvignili poslanci z desnice in se zagnali proti socialistom, ki so zasedli mesta predsedništva. Prišlo je do strašnega pretepa. Hkrati je nekoliko Čehov pograbilo socialist Bernerja in so ga odnesli iz dvorane. Grozno kričanje se je razlegalo po zbornici. Od vseh strani so moleli kvišku stisnjene pesti.

Socialisti so bili še vedno na mestih predsedništva. Zastonj se je trudil podpredsednik dr. Kramar, da bi jih pregororil, naj zapusti to mesto. Izjavili so, da hočejo preprečiti se silo, da Abrahamovič ne zasede predsedništva. V tem hipu se je povrnil socialist Berner v dvorano, socialisti in levica so ga pozdravljali viharno.

Prikazala sta se dva oddelka policijstev. Po kratkem posvetovanju z grofom Badeajjem in ministrom Gautschem, so ustopili policijsti pod vodstvom dveh komisarjev. Postavili so se ob klopeh ministrov in predsedništva. Vsí policijski komisar je pozval socialiste, naj zapusti mesto predsedništva. Ker niso hoteli storiti tega, pozval je komisar redarje, naj posredujejo. Redarji so prijeli socialist Bernerja, Cingra in Riegerja. Ti poslednji so se upirali, policijsti so jih odvedli se sile iz dvorane. Tega, kar se je godilo potem, ne more opisati nobeno pere. Bile je kaker sodnji dan. Opozicija je zasramovala redarje. Nekaj socialistov je bilo še vedno na stolih predsedništva. Daszynski je bil ob mizo, drugi socialisti so zasramovali Čehov in levico, ti skrajni nacionalni fanatiki, so plaskali socialistom. Še le policijsti so mogli spraviti socialiste dolj z odra in so jih odpravili iz dvorane. Najhuje se je upiral posl. Berner. To je bil strašen koncert: krik, nabijanje s pestmi, teptanje z nogami itd. Posl. Mayreder je polomil svoj pult. Levičarji so mahali z robo proti galeriji, seveda z namenom, da so občinstvo pozivali, naj postaga kričati.

Predsedništvo je zauzalo, naj se spraznijo galerije. Te pa je šlo počasi izpod rok, kerje opozicija hujšala občinstvo, naj se ne uda.

Ko ni bilo več socialistov na sedetih, povrnil se je predsednik Abrahamovič v dvorano. Ta, kaj pa so se jeli zopet razlegati "Pfui-klici" in razbijanje in tuljenje se je pričelo zopet. Kričali so: Gausni slepar! Malopridruži! Doli! Lopov! Lopov ne sme govoriti nijedne besede!

Predsednik je skušal govoriti, ali vihar mu je udružil vsako besedo sproti.

V isti hip sta prišla komisarja v dvorano. Predsednik je nekaj odredil, ali nikdo ni umel ni cesar. No, kmalu se je videlo, kako je komisar korakal s policijstvom proti poslancu Wolfu. Komisar je pozval Wolfa, naj ostavi dvorano, a le ta je izjavil, da se umakne le sili. Poslanci z levice so se mešali vmes, a hkratu je dal komisar znamenje

policijstom, in le-ti so odveli Wolfa iz dvorane. Jeden redarjev mu je držal roko na ramu. Na levici so divjali, desnica je plaska. Potem se je komisar približal posl. Glöcknerju. Le ta je vzdignil pest proti komisarju. No, le ta ga je pastil in je odšel. Ko so se povrnili redarji, ki so odveli Wolfa, so bili zasramovani od obstrukcijonistov.

Ob 11. uri 55 m. je zopet vstopil predsednik Abrahamovič, a levica je zopet razsajala po peklenski. Posl. Daszynski je zaklical predsedniku: "Stari zločinec, izdajalec države, tvoj prostor je v ječi!" In posl. Schönerer je spremjal te lepe vsklike nabijanjem na mizo.

Abrahamovič: "Prosit, le nikakih ozirov do moje osebe (pri tem je ponudil poslancem svoja prsa), ali imate oziro do tega mesta?"

Daszynski: "Surovež, za-te je galera, ne pa parlament."

Po teh izbruhnih neverjetne strasti je proglašil predsednik sejo otvorjeno. (Vsi dosedaj opisani dogodki so se vršili namreč pred otvorjenjem seje.) Predsednik je dal besedo posl. Stürgku. Ker pa je Daszynski še vedno kričal vmes, zaklical je podpredsednik, ki je prevzel predsedništvo: "Posl. Daszynski je izključen iz treh sej!" Strašen krik na levici je bil v odgovor tej odredbi. Daszynski je kričal, da se ne uda. Prišli so policijsti in so ga se silo tirali iz dvorane.

Na to je nastal mir za par minut. A karaj se je zopet prikazal predsednik Abrahamovič, že je navstal zopet vihar in klic: Ven z sleparjem in lopovom! Abrahamovič je nekaj šepetal stenografov. Bila so to pozivanja na red, katerim sledi izključenje. Zopet so ustopili redarji, in komisar se je približal poslanec Schönererju. Le ta pa je hitro ustal in je odšel iz dvorane, mahaje z robečem.

Predsedništvo je prevzel posl. Kramar, a tudi njega je zramotila opozicija. Vrstili so se isti burni prizori, na katerih so se udeleževali najbolj socialisti, pozivanja na red in izključevanja iz sej. Izključeni so bili zaporedom posl. Steiner, Resel, Rieger, Verkauf, Schrammel, Zeller, Cingr, Hybš in Berner.

Predsednik je prosil ponovno socialiste, naj vendar ne motijo razprave z nasiljem. Pomagalo seveda ni nič. Ko je videl podpredsednik Kramar, da ni moč dalje, zaključil je sejo.

In kraj, kjer se vršo taki škandali, kjer se vedejo ljudje, kakor pijanci po beznicah, se imenuje — avstrijski parlament.

Danes je zopet seja.

Demonstracije na ulici. Novinarski aparat nemških srditežev deluje sedaj polnim parom. Kolikor le more doseči človeška zloba v zavijanju resnice, hujškanja mas, pačenjem dogodkov in drzim obrekovanjem: to so dosegli sedaj namko-liberalne in nemškonacionalne novine.

Vsled dogodkov v parlamentu so se vršile včeraj velike demonstracije na Dunaju in v Gradcu. Demonstrovali so v prostorih vseučilišča in pred parlamentom. Mejetoma od vseučilišča so demonstrovali dijaki in igrozili s palicami Luegerju, Badenju in proti sedanji večini v parlamentu. Kričali so: Hoch Schönerer! Hoch Wolf! Prišlo je do spopadov med dijaki in policijo. Zaprli so kakih 40 oseb.

Slične demonstracije so se vršile tudi v Gradcu. Tam so v lepi slogi demonstrovali dijaki in delavci ter so pred sposobnikom cesarja Josipa preprevali nemškonacionalne pesmi. Da še na poseben način dokažejo svoje zakonljubje, udrli so v ure Inštituta 3 listov in so delali tam, kakor delajo v parlamentu veliki mojstri obstrukcije — seveda vse za blagor ljudstva — : razbijali so tujo last. Tudi v Gradcu so zaprli kakih 20 oseb.

K položaju. Žalostno poglavje to! Grenko je to, ker moramo pripoznati danes, da je postal neizogibno te, česar smo se bali in kar smo odsvetovali dosledno. Naši čitatelji se morda še spominjajo, da smo mi svarili večino vedno in vedno, da naj se ne da zavesti od vladne sirenje in naj nikakor ne privoli v kako pojstvenje poslovnika v tem zmislu, da bi se omejila svoboda govora. Povdarjali smo vedno, kako nevarno orožje je tako omejevanje svobode, ker se danes ali jutri obrne lahko proti onemu, ki je skoval. Prišlo je huje, večina v zbornici je posegnila po radikalnejšem sredstvu: izključujejo se poslanci iz sej in policija je našla svoje mesto v zbornici. In mi ne moremo prigovarjati tem odredbam. Dokler je šlo za va-

rovanje svobode govora, bili smo proti vsaki ostrosti, sedaj pa, ko gre za osebno varnost, za varnost življenja, sedaj ne prigovarjam več. Nož in stolica ne smeta stabilizirati svojega gospodstva v parlamentu; to treba preprečiti, bodisi tudi neparlamentarnimi sredstvi; nasilstvo se mora pobijati z nasiljem. Žalostno je to. Odgovornost pa naj nosijo oni, ki so pričeli z nasiljem. Le skrajna državnost, le ona brezobražnost, ki se zaničljivo reži v obraz vsaki resnici, more trditi, da poslanci opozicije počenjo to, kar počnijo, le v obrambo, le v silobranu. Kaj mislite vendar! Schönerer in Pfersche naj bi svobodno vihtela svoje nože in stole, naj bi smela brutalno silo preprečati vsako delovanje, vsaki pojav na desnici, ne da bi naši smeli niti ganiti z mazincem proti temu? Tako daleč vendar še nismo. To je tako-le: tolovaj je čakal za grmom potnika! Planil je nanj! Ali potnik se je pokazal moža. Prijet je tolovaja za tluik, da se mu pokale vse kosti. In sedaj te vprašamo, dragi čitatelji: ali ima tolovaj pravico, tožiti radi nasilstva? Saj se je potnik le bramil. Koliko časa je vedno prenašala vse grdo nasilje brezvestne opozicije? Od dneva do dneva je odložila s krepko reakcijo. Slednjič je morala poiti potrežljivost tudi njej in udarila je z debelim kladivom na debelo nakovalo. To je bila dolžna sebi in svojim volilcem.

Včeraj so stopila v veljavo nova obrambena določila. Da pa nemški obstrukcijonisti pokažejo vso svojo malovrednost, poslali so v ogenj po kostanj — socialisti. Ti poslednji igrajo uprav frivolno igro. Se svojo lastno roko, svojo lastno lopato kopijo grob svoji svobodi in — naši. Nemci vedo, kaj delajo, oti tirajo vedomo do skrajnosti. Parlamentarizem je zanje odigral svojo ulogo. Pod perotmi parlamentarizma ne pridejo več do nadvladja. Zato hočejo ubiti parlamentarizem. In kaj bo potem, ako se jim posreči to delo? Nemci vedo, kaj pride potem, oni vedo da je najmanj 80% birokracije v njih rokah. In ta birokracija dobi v roke — vse! Ali so že pomisili socialisti demokratije, kako bo potem? Gorje bode nam Slovanom, a stokrat hujebodo socialistom! Morda ne dosedanjim voditeljem, ali stvari! In za take cilje se dajejo zlorabljati sedanji socialistički poslanci in siromaki delavci po provincijah si še demiličajo, da njih voditelji igrajo veliko ulogo, dočim le tlačenje narodnim tiranom in smrtnim sovražnikom vsake svobode, razumone, v katero je milostno privolil mednarodni kapitalizem! Malo je takih ugledov zares v zgodovini političke življenja, da bi katera stranka tako zavratno žagala vejo, na kateri sedi, kakor delajo tako socialisti.

Dve železi. "Agramer Tagblatt" ima zanimivo črtico glede sprememb v politični smeri trozvez. List omenja, kako se je že nemškoliberalki in madjarski krogi na dejstvu, da so jeli tudi avstrijski Slovani prijazneje misli o trozvezu. Dosedaj je bila trozvezza nekak srčni monepol omenjenih protislovanskih krogov, a sedaj, po spremembah, ki se je izvršila v bitstvu trozvezze same, jeli so tudi Slovani drugače soditi o uplivu trozvezne politike na notranjo politiko v Avstriji. Da izvira ta sprememba v mišljenu Slovanov nasproti trozvezzi iz dejstva, da je Avstrija sklenila neko separatno zvezo z Rusijo glede Balkana, je same ob sebi nunevno. Saj je ravno čut varnosti, ki navaja avstrijske Slovane v očigled spremembah, ki so se zvršile na najvišem obzoru evropske politike, čut varnosti pred protislovanskimi nasilnikami, kar je ustvarilo v njihovem mišljenu omi preobrat nasproti trozvezzi. Zavest, da imajo avstrijski Slovani nekako jamstvo za svoj narodni obstanek v avstro-ruski zvezi, je pemirljivo dejstvo in kdo bi jim to zameril? Avstrija sama pa je le pridobila vsele te zvezze, ker čini ta zveza nekak protiupliv nasproti trozvezzi. Tako se je zgodilo, da ima danajski kabinet za izpremembo jedenkrat dve železi v ogaju in jedno teh želez se bude gotovo kovalo v obrambo avstrijskih Slovanov. To pa ni po volji Nemcem in Madjarom.

Različne vesti.

V aroni. Z Dunaja nam pišejo: Ako je človek v zadnji čas obiskoval avstrijsko zbornico poslancev in opazoval dolj z galerije vse te dogodek v glasovnici pod sabo, obšla ga je misel,

Dalje v prilogi.

kakor da se nahaja v staromski areni. In res, strasti, ki so razvile svoj prapor v naši zbornici, nimalo ne zaostajajo za strastmi, ki so besnele meje borilci meje sabo in v boju z divjimi zverinami. Le kdor vidi vse to na svoje oči in čuje na svoja ušesa, zamore si predstavljati te ogromne stvari, ki bijejo železno pestjo v obraz izomiki in napredku našega časa.

In ako iščeš po motivih vseh teh pojavorov? Tedaj ti zopet uide duh v ono prošlost nazaj, zopet si v rimski areni, kajti motiv tam in motiv tu: nadvladje! Boj za nadvladje, da, to je boj, ki se bije v naši poslanski zbornici v tem zgodovine polnem času! To se usnjajti čuti, ako se boj opazuje v viška dol. Tu vidiš, kako navdaja strastlevičarje, divja besnost, demonična vzrujenost, da bi se izvili zvijačo in ako ne drugače: kruto brutalnostjo iz krepkih rok svojega nasprotnika in bi ga dobili zopet pod se, ki se je slednjič iztrgal izpod njihovega stopala.

In misel, da bi utegnili podleči, v resnici in morda za vselej, ta misel jih dela uprav obupne. Seveda se nahajajo med njimi nekateri, katerim je vse bolj nekako šala, ki igrajo poleg svojih resnih tovaršev neko komedijo in morda tudi za to, da bi se govorilo o njih in pisalo, a govorilo in pisalo tudi o avstrijskem parlamentu. — No, te komedje utegnje prav kmalu biti konec, saj je večina zbornice morala poseči po sredstvu, ki sicer ni parlamentarno, ali je jedino, ki utegne ukrotiti zdivjane duhove. Policia v državnem zboru! Policia v zbornici voditeljev naroda! Bir! Človeka stresa mraz. — A tako je moralno priti, sicer bi bilo prišlo še dalje. Jelno pa, kar me je posebno neprijetno zadealo na tem kraju in kar me je nehotno spominjalo na zbornična delovanja v Primorji, — je galerija!

Tudi tu se je razvil meje galerijo in zbornico nekak kontakt, podoben istemu v tržaški mestni in poreški deželnici zbornici. Galerija, in to precejšnji del iste, je začela nekako soglašati s tistimi elementi v zbornici, ki so menda tu, da vprizarijo škandale. Mejsebojno namigavanje in vzpodbuhanje in tisti vzklici na galeriji, ki pričajo, kako se ti ljudje razumejo meje seboj, vse to se je jelo povajljati. No, govorilo se je celo, da se galerija izključi, kar bi po jedni strani res ne škodovalo.

Radovali smo tu gori in Vi tam tam dolli gotovo tudi, kako se izteče stvar? Vsakako je zlostno, kako zlostno, ako je politično delo zašlo v tak tir, in človeku se le gausijo taki dogodki.

Cesarica Elizabeta v Parizu. Dne 25. t. m. se je vozila naša cesarica mimo Pariza, vozeča se v Biarritz. Na vztočnem kolodvoru jo je pričakoval predsednik francoske republike, Félix Faure ter jo pozdravil. Faure je izrazil svojo radost na tem, da je cesarica zopet počastila Francijo se svojim posetom.

Cesarica je bila dobre volje in predsednik Faure jo je spremil do voza ter jej poljubil roko o odhodu. Cesarica je došla v Biarritz 26. t. m. ob 10. uri zvečer, kjer se nastani v „Grand hotelu“.

Nj. ekselencija vitez Rinaldi se je podal miroljubljivo petek dopoludne v milu Economo ter je čestital lastnikom mlina na petindvajsetletnem obstanku podjetja, zelen še daljnega razvita istemu.

Za božičnice so derovali: Monsignor Černe 50 kron, Monsig. Fl. 10 kron, Dr. Ivanič 6 kron, č. g. župnik Kocjan 4 krone, č. g. Šonc duhovnik 10 kron.

Za podružnico dražbe sv. Cirila in Metoda na Gradi nabral „Narodni eksekutar“ v „Narodnem domu“ v Barkovljah pri veliki pojedini kraške srne, katero sta ustrelili, razdelila in veseli družbi darovala dva barkovljanska lova, 3 krone 96 st.

Komisija za pridebninski davek. Ta komisija se bo mogla konstituirati že v kratkem, ker se je po sporoučilu „Fremdenblatta“ finančni minister že odločil, kako naj se sestavi komisija. Minister imenuje namreč predsednika in njegovega namestnika, ter polovico komisijskih členov.

„Lega“ v Devinu. — Čitamo v laških časopisih, da „za-Lega“ bo zdala spomladni novošolsko poslopje za — laško šolo, ki se otvoril jeseni. — Pričakujemo od Devincev, da se zdržijo na resen odpor, t. j. da niti enega slovenskega otroka ne požre ta lahonska „za-Lega“. Za svoje laške piontarje naj pa zdajo tudi deset šol! „Lega“ naj

bi raje kupila dovolj polente, da njeni ljubčki v Devinu ne bodo za lakotjo umirali, kendar ni dovolj sardel, da si prislužijo v tovarni kak novčič za silo in potrebo! Tudi par velikih hiš bi potrebovali, da bi ne stali tako skupaj, kateri „sardela v sodu“.

Miklavžev večer pri sv. Ivanu. Opozarjam že jedenkrat vse one stare, ki imajo radi svoje otroke, da prinesajo svoje namenjene darove pravočasno k Nadžškovim pri sv. Ivanu. Opozarjam tudi, da se bude Miklavžev večer vrnil v nedeljo dne 5. pr. m. po blagoslovu.

Pevsko društvo „Kolo“ bodo imelo svoj redni občni zbor dne 12. decembra t. l. ob 3. uri popoldne v prostorih „Tržaškega podpornega in branljega društva“, ulica Stadion št. 19.

Odbor.

Nemška kultura brez konca in kraja. Vedno čejemo o načinib in sredstvih, s katerimi nosijo različni Nemci svojo nedosežno kulturo v afričanske kolonije. Dovolj znani so že nemški tirani Schröder, Loist, Wehlan. Tem surovinam pridružil se je v najnovejšem času doktor Peters, ki je prav živinski ravnal z zamorci. Kakor rimski cesar Nero se je zabaval z nezaslužanimi načini, s katerimi je močil in pobijal zamorce in svoje služabnike! Oskrusjeval je ženske in jih spravljal pod zemljo, da bi se njegove lopovščine ne izvedle. Potom interpelacij v nemškem državnem zboru je prišlo vse na dan in nemška vlada je doktora Petersa odstavila.

V Ljubljani imajo poleg drugih denarnih zavodov dve branilnici, jedno nemško, tako imenovano kranjsko branilnico in drugo slovensko — branilnico mesta ljubljanskega. V nemški „kranjski“ branilnici gospodarijo izključno Nemci, prav za prav nemškutari, na veliko škodo Slovenskega, ker nemška branilnica od svojih velikanskih dobitčkov daje vsako leto največ podper le nemškim društvom in v penemučevalne namene. Kdo pa je nosil, kdo pa nosi svoje prihranke v to nemško branilnico? Odgovor: Kranjski Slovenci, ki z lastnim denarjem posredno podpirajo tisto jetično kranjsko nemštvo — nemškutarsvo. Kranjski Slovenec ne pozna še gesla: „Svoji k svojim“, sicer bi vzel svoje denarje iz nemškovanke kranjske branilnice in bi jen nesel v slovensko mestno branilnico ljubljansko. Ko bi vsi Slovenci, ki imajo svoj denar naložen v nemški branilnici, nakrat dvignili svoj kapital, nehalo bi se nakrat tudi nemštvo — in nemškutarsvo na Krajuškem. Toda Kranjec je srečen, če le nemški „pohrosten“ zna.

Orožne vaje za deželne bramborce v letu 1898. Na orozne vaje bodo bodoče leto pozvani deželni bramborci nastopnih letnikov: vse neposredno v deželno brambo uvričeno moštvo letnikov 1897, 1894 in 1892, izimši one domobrance, ki so dovršili orozne vaje v skupni dobi nad 16 tednov; iz rezerve stalne armade v domobrambo premeščeno moštvo letnika 1887; dalja oni domobranci letnika 1893, ki še niso dovršili štirih oroznih vaj, letnika 1891, katerih dosedanje vaje ne znašajo 16 tednov, dalja letniki 1890, 1889, 1888, 1887 in 1886, katerih vaje ne presegajo 16 tednov, konečno nadomestni rezervniki letnikov 1897, 1894, 1891, 1890 in 1887, izvezemši oce zadnjih dveh letnikov, katerih dovršene vaje znašajo nad 8 tednov, letnika 1893 in 1892, ki še niso dopolnili 8 tednov, ter slednjih letnika 1896 in 1895 oni rezervniki, ki še niso dovršili nobene orozne vaje.

Ponemčevalci slovenskih otrok. V „Sl. Narodu“ čitamo, da so Nemci na papirnicah v Medvodah na Gorenjskem ustanovili šulvereinsko šolo, v katero zahajajo otroci tovarniških delavcev, kateri Germani hočejo ponemčiti na ta način. Učitelj na tej šoli jo baje tako besen German, da kar začenja divjati, ko zagleda „Sl. Narod“, ali pa užigalice sv. Cirila in Metoda. — Tako delajo ti ljudje na svojo roko velenemško politiko. No, še ne najde palčica, ki kreue to „roko“ nadutih penemučevalcev!

Narodni dom v Mariboru. Na severni periferiji slovenske domovine imamo tudi že „Narodni dom“. Stavba se je dozidala minolo soboto in zdaj se stavi gori streha. Zares „Narodni dom“ v Mariboru in Celji je tako živa narodna potreba, kateri bi bil tu v Trstu, na južni periferiji domovine.

Ovacija na lvoškem vseučilišču. Vseučiliščniki na lvoški univerzi so priredili profesorju Balzerju navdušeno ovacijo na njegovem odgovoru

nemškemu profesorju Momšenu. Ko je stopil profesor dr. Balzer v dvorano, začeli so velikošolci plaskati in modrošlovec Wrobleški se je zahvalil imenom slovenske mladine za krepko obrambo Slovanov. Profesor Balzer se je zahvalil za ovacijo ter dejal, da je smatrал za svojo dolžnost braniti zgodovinsko istino ter zavračati neressnične napade na Slovane.

„Sl. Nar.“

Zavarovanje govedi. Goriški deželni poslanec Greč je sklical dne 25. t. m. v goriški čitalnici shod, na katerem shodu se je razpravljalo o ustanovitvi društva za zavarovanje živine. V tem oziru se giblje povsodi, tudi v tržaški okolici se resne dela na zasnutek takih zavarovalnic in upamo, da bomo zamogli v kratkem poročati o uspehih tega gibanja v tržaški okolici.

Voltova cesta. V seji municipalne delegacije dne 19. t. m. se je sklenilo, da se imenuje nova cesta za ljudskim vrtom med ulicama Cologna in Molino grande — Voltova cesta.

Novo slovensko društvo. V Ljubljani so ustanovili trgovci svoje pevsko društvo. Vlada je že potrdila pravila tega društva. Želite je, da postane to društvo zbirališče narodnih trgovcev in trgovskih pomočnikov, ter da bude pomagal širiti narodno zavest med onimi trgovci, med katerimi ta zavest še ni tako živa, kakor bi imela biti.

Pevsko društvo „Kolo“ naznanja svojim členom, da počenši z 1. decembrom bodo pevske vaje vsako sredo ob 8. uri zvečer in ob nedeljah (kakor navadno) ob 3. uri popoldne v prostorih „Tržaškega podpornega in branljega društva“. Pričas se po učevanje novih pesmi. Členi in novi pevci so ujedno vabljeni, da se redno udeležujejo vaj.

Odbor

Bog vsemu prav stor. Naš smešničar nam piše: Bog vsemu prav stor, ali z drugimi besedami: kar hudič pokvari, Bog popravi. Čul sem pripovedati, da je nekoč, pred mnogo sto leti, nesel hudobec mesto Trst v svojih krempljih čez morje in ga hotel spustiti na zemljo gori sredi Krasta. Ko pa je došpel na pobrežje morja, je nastala taka strašna sapa, da hudič ni morebil naprej in je moral odložiti svoje breme v tem kotu. O tej priliki pa je zaklel tako grdo, da se ga je veter vtrašil in od strahu ni morebil dalje čez morje. Od tod izvira v Trstu večna burja. Ko je videl Bog, kaj se je zgodilo, se mu je zadealo smiliti mesto Trst in njega prebivalci, zato jim je dal po leti veliko vročino in jih je naučil graditi ladje in tudi trgovine jih je naučil. S tem je popravil, kar je zakrivil vrag. Pa še nekaj je ustvaril Bog Tržašanom. Tisti plosknati kraški kamnen, s katerem zidajo v Trstu hiše, da jih ne podere veter, kajti, ako bi si jih morali zidati iz opeke, bi jim vražja burja podrla vsa poslopja, tako pa stoje jako trdno, ker so zidane iz božjega kamna. Tako naš smešničar. V enem obziru je menda res tako, vsaj, v kolikor se tiče burje, ki je jela prav te dni kazati, da mora biti v dotiki z — samim vragom.

Izpred dež. sodišča 26-letni Anton Komar iz Čepovana je dobil jedno leto ječe radi tatvice. — 23-letni Ernest Lunazzi iz Trsta je dobil mesec ječe radi javnega nasilstva. — 25-letni Ernest Lipizzler in njega 23-letni brat Ermanno ter 25-letni Ivan Butzer, vsi iz Trsta, so bili obtoženi javnega nasilstva in žaljenja javnih organov. Dobili so vsaki tri meseca ječe.

To je „poštenje“! Lastniku kavarne Municipio je nekdo ukradil prstan v vrednosti 100 gld. Kavarnar je prijavil policiji te tatvino. Le ta je izvedela kmalu, da je tat zastavil prstan za 40 gld. Ali glej ga tatu: ko je slusal, da stvar postaja nevarna, poslal je lastnika pismo, — seveda brez podpisa — in notri 40 gld. To je bilo poštenje iz strahu.

Nesreča Dva kmata, oba iz občine materijske, sta ležala lepo na vozu sena. Hkrat je potegnila burja tako silovito, da je zvrnila voz in rečena dva sta telebaila z veliko silo ob tla. Prihitelo jima je na pomoč več kmetov. Ko pa so videli, da sta močno pobiti, prepeljali so ju naravnost v bolnico tržaško.

Nekaj za smehek. Pošta v Židannem mestu na Štajerskem ima ženjalnega odpravitelja ali odpraviteljico. Nedavno temu je došlo na isto pošto pismo, na katerem je bil napisan sledeči naslov: „Naj sprejme Fran Zelič posetnik v Stražah“. Pošta je vrnila pismo z opazko: „Stražach Adres-

sat unbekannt, den Vornam e fehlt". Najbrže je ženjalni (ali pa zlobni! Stavec) odpravil čital krstno ime Fran za "Fran". Takega odpravitev bi pač krenil človek z veseljem po prstih!

V varstvo ptic. Dne 16. t. m. je bil v Gradeu shod prijateljev ptic. Na tem shodu se je poročalo o vnebokričedem nastopaju predajalev ptic v južni Tirolski. Letos se je pripeljalo na trg v Bolcanu 20,000 tuc. — Shod je imel gleda Tirolske ta uspeh, da je pristopilo zvezi za varstvo ptic v Bolcanu 900 členov. Zveza je energično nastopila proti morilem in trgovcem s ptimi in je dosegla toliko, da se je občinstvo jelo odtegovati od nakupovanja tega "blega".

Umriljivost v Trstu. Od nedelje 14. pa do sobote 20. je umrlo 37 možkih 40 ženskih oseb, skupaj 77 oseb. (Lani je umrlo v istem času 97 oseb.) Od teh 77 jih je umrlo 12 starih po letu, 10 po 5 let, 6 po 20 let, 7 po 30, 6 po 42, 15 po 60, 17 po 80, 4 po čez 80 let. Povprečna umriljivost minolega tednoje 24.5 od tisoč. Povprečni vzroki smrti so sušje in bolezni na sopnih organih.

140 letni človek. V zavetišču za obnemogle starec in starke v Moskvi se nahaja starček v dobi 140 let. Zove se Kuzmin. Starčka so ustavili radi prosačenja in ga potem odvedli v zavetišče. Kuzmin je dolgo časa živel v Sibiriji, kamor je bil odveden radi nekega zločina. Glava starčka je gladka, kakor jabolko, brez kakega lasu, a koža v njegovem licu je zgubana, kakor na posušenem jabolku. Kuzmin prosi, naj bi mu dali mesečno podporo, ker se nadeja, da bude še živel. Res, vsi njegovi sorodniki so živeli dolgo. Očetu njemu je bilo 150 let, materi 109. Starcu je bilo že 50 let, ko je bil Napoleon v Rusiji se svojo vojsko. Sibirijo pozna Kuzmin kakor nikdo drugi in pripoveduje o zlatu, koliko se ga nahaja v tej deželi. Pravi, da nun je življenje daljšalo in utrjevalo zdravje to, ker je užival ojstre stvari, kakor hren, črešenj (luk) in redkev. Kuzmin pravi, da so bili ljudje v njegovi mladosti boljši, mirnejši in poslušnejši, nego so zdaj. Zdaj vse hrepevi za zlatom, "vsi ljudje so zdaj bogati, nimajo pa dušnega miru". Res zanimiv starček to!

Turščija v donarnih škrpicib. Nedavno temu so izjavili vsi višji uradniki turški, da izstopijo iz služb, ako jim vlada ne izplača zaostale plače. A sedaj se čuje, da je tudi Rusija pritisnila na Turčijo ter da energično zahteva izplačanje dolžne vojne odškodnine. Vsled tega pritiska se je baje zavleklo do spomladni vprašanje vresičenja načrtov glede popolnitve turškega brodovja. Tudi energija Rusije je menda posledica nje sporazumljena z Avstro-Ogerško.

Japonska mesta. Po novi statistiki imajo veča mesta Japonske sledeče število prebivalcev: Tokijo 1.868,070 s predmestji vred 1.500,500, Osaka 505,657, Kioto 342,724, Nagoya 235,706, Kobe 183,065, Yokohama 179,868, Hiroshima 101,094. Mej prebivalce niso šteti vojaki in ujetniki.

Ustreljenega našli so dne 17. t. m. v nekem gozdu pri Črnomlju na Dolenjskem posestnika Janeza Lamuta. Mož je šel v gozd sekat drva ter naročil svojemu sinu, da pride z vozom po drva v gozd. Ko je došel sin, je našel nasekanih drva, a svojega očeta ni našel nikjer. Ker se Lamut ni povrnil domov, so ga šli iskat in našli so ga ustreljenega. Čiu je izvršil najbrže kedo iz maščevanja, ali pa kak lovec po nesreči.

Gibanje zemlje na Spodnje Avstrijskem. V bližju Belo cerkev se baje kakih 5000 kvadratnih metrov velik del zemlje v dnu giblje. 5000 kvadratnih metrov velika ploskev zarezala je globoko pogreznila. Nastali so veliki hribi ter propadi. Ljudje menijo da je tega gibanja kriva voda, katera si tvarja svoj vir. — *St. Narod.*

Najnovejše vesti.

Dunaj 27. (Zbornica poslanec). Predsednik vitez Abrahamovič je prišel v dvorano ob 10. uri 20 minut. Opozicija ga je pozdravila viharimi Pfui-klici, zviganjem in nabijanjem na pulte. Mnogo poslanec levice se je postavilo pred odrom predsedništva in so kričali razburjeno. Nekateri so trobili na trompete kakor nera. bijo otroci in so izvabljali piščalkami brešče glasove. Predsednik je sel na svoj sedež. Hrnap je postal vedno huj. Ta prizor je trajal kake četrt ure. Predsednik je ostal mirno na svojem mestu. Ko pa je le nadaljeval hrup, je izjavil, da

pretrgajo sejo, se je dvignil in je hotel oditi. V tem času so jeli metati na njiz rezke parirje. Predsednik se je obrnil in se ustavil mirno. Danes je pozdravila to živilo-klic in plaskanje. Predsednik je šel z odra. Razburjeje v dvorani je trajalo dalje.

Dunaj 27. Danes so bile zopet demonstracije pred parlamentom, katerih pa so se udeležili večinoma le mladi ljudje. Redarji so razprali demonstrante in zapri nekatere njih. Včeraj izključeni socialistični demokrati so skušali priti v zbornico, toda brez uspeha. Zbrana množica jim je vsklikala in jih spremila potem. Tudi od teh so nekatere zaprli.

Dunaj 27. Od včeraj radi demonstracij zaprlih 51 oseb so jih 13 izročili deželnemu sodišču radi rabuke in ponizevanja očlastvenih narodov; jedno radi javnega nasilstva.

Posl. Wolf, ki je došel v zbornico vzhod izključenja, je včeraj policijske organe s policijskimi potrošnjaki v notranje mesto. Ko je podpisal sesajščini zapiski, izrecili so ga deželnemu sodišču radi javnega nasilstva.

V parlamentarnih krogih govore, da je Wolf mogel priti v zbornico na ta način, da se je preoblikoval v nenavadno oblike in si nadel kriivo krado.

Podpredsednik Kramš je prišel v zbornico ob 11. uri 40 m. in je izjavil, da je seja zaključena. Prihodnja seja se niznani pisanem potom.

Dunajske borze 27. novembra

	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	102.25	102.25
" " v trebušu	102.25	102.25
Avtrijska renta v zlato	122.80	122.80
" " v kroužku	102.20	102.25
Kreditna akcija	552.75	553.40
London 10 Lst.	120.05	120.
Napolooni	9.55	9.54%
20 mark	11.78	11.78
100 itali. lire	45.37	45.35

ZAHVALA.

Vsem sorodnikom prijateljem in znancem, ki so izkazali poslednjo čast mojemu nepozabnemu soprogu, gospodu

Franu Jakš-u,

osebno pa gospodu načelniku postajo v Št. Peteru, gasilnemu društvu in njega načelniku, g. načelniku poštnega urada ter vsem darovaljem večev, in sploh vsem, ki so mi na katerokoli način izkazali svoje sažutje, izrekam tem potom svoja najskrbenejša zahvala.

*Udova Marija Jakš,
Kranj.*

MED
izličan v steklenicah po 1 in $\frac{1}{2}$ klgr.
prodaja

A. Žnidersič
v III. Bistrici Kranjsko.

Aite & Zadnik

TRST Via Nuova na vogalu via S. Lazzaro TRST

priporočata slavnemu slovenskemu občinstvu v mestu, okolici in na deželi bogato zalogo manufakturne blage. Dobiva se najnovije blago za jesensko-zimsko sezono, za moške ženke in dečki. Bogat izbor vsakovrstebla perila, stofe, forštanja, fanele, voluhnih in svilnatih ruti najnovješte mode. Razne drobnarije čepke in vezanja v obilni meri. Dobivajo se tudi najnovješte fe za moške oblike, havelki, ovratniki in ovratnice. Za slovenska društva razni trakovi in stope za zastave. Sprejemajo se naravnine za izvršitev moških oblik. Cene jake nizke. Uzorec na zahtevanje takoj. Pošljate poštne prostre.

Dirč se narodnega gesta: Svojim k svojim ostajevam udana Aite & Zadnik

Saunig & Dekleva

V GORICI, v Nunski ulici št. 14-16.

Velika zaloga

šivalnih strojev in dvokoles

raznih sistemov kakor tudi iz bambusa.
Lasina mehanična delavnica za popravljanje in nikiranje.

Zaloga pohištva

trdke Alessandro Levi Minni

Trst, Via Riborgo, 21 in Piazza Vecchia št. 2
Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov, lastnega izdelka. Bogato skladisče ogledal in vsakovrstnih slik. — Na zahtevanje ilustriran cenik zastonj in franko. Naročni blago stavljajo se parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

Ulica Donata Štev. 9

Mehanična delavnica

ustanovljena leta 1869

Petra Braido in sina

prevzema poprave šivalnih strojev in koles in vseh mehaničnih del. Dela izvršuje najnatančneje in po najnižjih cenah. Prodaja tudi kolesa nova in obraobljena kakor tudi šivalne stroje. Abonement za hranitev koles po 2 gl. na mesec.

Ulica Donata Štev. 9.

Na Najvišje povelje Njeg. c. in kr. Apost. Veličanstva.

XIX. o. kr. državna loterija

za skupne vojaške dobrodelne namene avstro-ugarske monarhije. Ta donarna loterija — v Avstriji jedina postavno dovoljena — obsega 7278 dobitkov v gotovem denarju v skupnem znesku od 341.684 kron.

Glavni dobitek: 160.000 kron.

Za izplačanje dobitkov jasniča v kr. loterjski zaklad. Žrebanje se bode vršilo neprleplico dne 16. dec. 1897.

Jedna srečka stane 2 gl. a. v.

Srečke se dobivajo v eddelku za druge loterije na Dunaju I. Riemergasse 7, v loterjskih klubih, v tobakarnah, davčarnah, na poštah, v trgovinah in telezničnih uradilih v menjalnicah itd. Načrti za kupovalec sreči brezplačno.

Srečke se dopošljajo prostre poštne.

O. kr. loterijsko-skladno ravnatoljstvo, oddelek za državne loterije.



Njegova Svetost

Papež Leon XIII.

sporočil je po svojem zdravniku profesorju dr. Lapponeju lekarju PICCOLIju v Ljubljani najarčen jšo zahvalo za Njegovi Svetosti vposlano.

tinkturo za želodec

Omenjeni zdravnik, kakor veliko drugih odličnih profesorjev medicine so

Piccoli-jevo tinkturo za želodec I preusili, ter jo priporočajo kot i-vranno krapilo za želodec, katera krepča želodec, pomenužje tek ter povspreme prehavanje in čiščenje.

Cena: 1 steklenica 10 nrč. 12 steklenic z zavitjem 1 gld. 36 nrč. poštna pošljatec 70 steklenic 6 gld. 50 nrč.

Najvišje priznanje lekarju PICCOLIju v Ljubljani kot priznajan kapljice za zobe,

katera je z zadovoljnim uspehom Nj. c. in k. Vl. prejasma gospa prestolonaslednica-udova nadvojvodinja ŠTEFANIJA izvolila opetovanu uporabiti.

Cena steklenici 20 nrč. 10 stekl. 1 gld. 50 nrč.

Naročba o pošljitju se točno proti pošttem povzetju



Moji izdelki

so priprezani kakor dobr in v ceno! Remont. iz nikelje točo 23 ur, g/d. 3.60. Remont. streben se zletim obrezkom 6 gld. Budilnik-anter I vrste ki sveti od gld. 1.60. — Regulatorji v orehovi omareci od gld. 4.50 naprej. Cenik so 500 likami gratis in franko. Kar ne ugaia se zamenja ali vrne znesek.

E. W. Karcik trgovina žepnih ur, razpoljalni obret in literant društva uradnikov za posetivo.

Bregenz am Bodensee N. 479. — 2 leti garancije

Kdo piha Kathreiner?

Kathreiner

Hneippovo sladno kavo?

Vsek

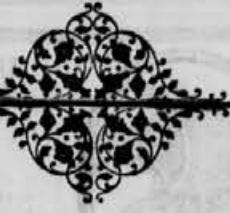
Kdo lubi okusno kavo, hoče zdrav ostati in si kaj prihraniti.

Slovenci in Slovenke!

spominjajte se

o vsaki priliki naše prekoristne družbe

sv. Cirila in Metoda



Svoji k svojim!

**To Vam bodi geslo v gospo-
darskem življenju!**

